

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 106.

Femte Session.

35te Møde.

Torsdagen den 24de November.

(Forts.)

Rosenørn (fortsat): Hvorledes skulde vi desuden erholde positiv Visshed derfor? Efter § 78 skal jo Feilen gjøres til Gjenstand for Domstolene; der staaer nemlig i § 78: »Biser Nogen Forsømmelighed i Udførelsen af Forretningerne, bliver han at idømme en Mulct, forsaavidt han ikke efter Lovgivningens Bestemmelser har gjort sig skyldig til en større Straf». Kunde der nu, som her er antydet, paavises Mulighed af, at en eller anden af Valgbestyrelsens Medlemmer, for at indvirke paa Valgene, forsællig havde spildt den første Valghandling og foranlediget en ny, saa er det jo aabenbart, at han herved vilde have paadraget sig en meget stor Straf og i den Anledning blive sat under Tiltale ved Domstolene. En saadan Sag kunde gaae igjennem alle Instanser, og, førend vi havde en Højesteretsdom i Sagen, havde vi endnu ikke Visshed for, i hvilken Grad der var skeet Forsømmelse derved. Men det vilde dog være besynderligt, om man, fordi en saadan Sag kunde reises og maaskee vil blive reist i nærværende Tilfælde, i en ganske ubestemt Tid vilde udsætte Anerkjendelsen af et ellers i formel Henseende gyldigt Valg. Den eneste Indvending, der endnu staaer tilbage, er den, at man siger, at efter § 76 kan en Valgbestyrrelse ikke, naar der er udføret et almindeligt Valg over hele Riget, eenstidig bevirke Handlingens Forlæggelse til en følgende Dag; men hvorfor kan den ikke det? fordi der da er en Bekjendtgørelse, der træder istedetfor en Lov, hvori Dagen er fastsat, men det er ikke Tilfældet i nærværende Sag,

hvor det har været overladt til Valgbestyrelsen selv at fastsætte Dagen. Valgbestyrelsen har fulgt den samme Fremgangsmaade, som alle andre Bestyrrelser og Autoriteter følge, at, naar der er indløbet en Feil ved en Bekjendtgørelse, saa retter man den ved en ny Bekjendtgørelse, og, naar man saa lader hengaae den fornødne Frist, saa anseer man Bekjendtgørelsen for lovlig. Det vil man idelig see i Aviserne, at, naar der i et Proclama er indløbet en Trykfeil, saa indrykkes der en ny Bekjendtgørelse, og, naar den behørigte Frist er udløbet, saa er den sidste Bekjendtgørelse gyldig, uagtet der er Feil i den første, og saaledes har man ogsaa baaret sig ad i nærværende Tilfælde.

Ordføreren: Det forekommer mig, at det af den sidste ærede Taler er forudsat som noget mere afgjort, end jeg kan indrømme, at dette Valg maa anerkjendes. Der er af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) gjort gjældende, at han ikke forstod, hvorledes der derom kunde være Tvivl tilstede; men det forekommer mig, at de Omstændigheder, som nylig ere oplyste, tilstrækkelig godtgjøre, at der er og kan være Tvivl tilstede. Man vil nemlig erindre, at det i den senere Tid er indtruffet med kort Mellemrum, at to Valghandlinger have været berammede, hvor intet Valg fandt Sted; i det første Tilfælde henvendte man sig da til Indenrigsministeren, og, efter hvad der er yttret her idag, udfreves der af Indenrigsministeren et nyt Valg; og derved er altsaa denne Fremgangsmaade anerkjendt; ved det Valg, hvorom her er Tale, har man fulgt en anden Fremgangsmaade, og, naar dette er Tilfældet indseer jeg ikke, at man kan paastaae, at der ingen Tvivl kan være tilstede; thi saa foreligger der to forskellige Fremgangsmaader, og Valg